

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512203394
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2512203394.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: H. K., nar. X. E. XXXX, trvalo bytom G. S. s. č. XXX, proti žalovanému: PD Dolné Otrokovce s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8, 811 02 Bratislava, IČO: 00 208 035, zastúpenému splnomocnenkyňou: ius aegis s. r. o., Nedbalova 12, 811 01 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, IČO: 36857203, o zaplatenie 5.742,82 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 9. septembra 2019 č. k. 9C/152/2012-656, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalobcu voči I. a II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie o d m i e t a.
- II. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti veci samej (III. výrok), v častiach o náhrade trov konania (IV. a V. výrok), v časti o znalečnom a preddavku (VI. výrok) p o t v r d z u j e.
- III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.004,98 eur od 3.3.2012 do zaplatenia, zastavil; II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 178,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 178,81 eur od 3.3.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; III. vo zvyšku žalobu zamietol; IV. žalovanému priznal právo na náhradu trov konania sp. zn. 9C/152/2012 voči žalobcovi v rozsahu 93,78%; V. žalovanému náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia sp. zn. 20C/1/2018 a odvolacieho konania sp. zn. 24Co/313/2018 nepriznal; VI. znalcovi Ing. Júliusovi Ratulovskému, Kopernikova 36, Hlohovec, ev. č. 912 913, priznal znalečné v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 69/2019 vo výške 896,21 eur. Upravil účtáreň Okresného súdu Piešťany, aby vyplatila znalcovi Ing. Júliusovi Ratulovskému sumu vo výške 896,21 eur, a to z preddavku zloženého žalobcom pod pol. reg. D14/13/2019 a zvyšnú sumu preddavku vo výške 3,79 eur vrátila zložiteľovi. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP (zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov); § 3 ods. 1, § 123, § 124, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 458 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2, § 680 ods. 3 O.z. (zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov); § 1 ods. 1 a 2, § 8 ods. 1, § 10 ods. 1, § 12 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov; § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania. Vecne dôvodil, že žalobou podanou na súd dňa 5.3.2012 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 5.742,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5.742,82 eur od 3.3.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom pozemkov, nachádzajúcich sa v kat. úz. G. S., a to parc. č. 280/1 o

výmere 5.158 m², orná pôda, vedená na liste vlastníctva (ďalej ako „LV“) č. XXX, parc. č. 281/1 o výmere 5.223 m², orná pôda, vedená na LV č. XXX, parc. č. 282/1 o výmere 5.303 m², orná pôda, vedená na LV č. XXX, parc. č. 283/1 o výmere 5.163 m², orná pôda, vedená na LV č. XXX, parc. č. 285/1 o výmere 6.886 m², orná pôda, vedená na LV č. XXX, parc. č. 286/1 o výmere 7.286 m², orná pôda, vedená na LV č. XXX a parc. č. 278/1 o výmere 833 m², orná pôda, vedená na LV č. XXX (ďalej súhrnne aj ako „Pozemky“). Výmera Pozemkov pripadajúca na jednotlivé spoluvlastnícke podiely žalobcu predstavuje 5.982,11 m². Žalobca si uplatnil bezdôvodné obohatenie za obdobie dvoch rokov späťne od podania návrhu (pozn. od 5.3.2010- 5.3.2012, ďalej aj ako „Rozhodné obdobie“), t.j. žalovaná suma predstavuje 5.742,82 eur. Žalobca oslovil žalovaného za účelom dosiahnutia dohody o uzavretí nájomnej zmluvy, čo však žalovaný odmietol.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe nárok žalobcu poprel, považuje ho za nedôvodný. Pozemky žalobcu boli dlhodobo v užívaní žalovaného, pričom tento požiadal o ich vydanie. Bol spracovaný pasportizačný list a na Okresný úrad v Hlohovci, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, bola podaná žiadosť o vykonanie usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom. Dňa 14.4.1999 Okresný úrad v Hlohovci, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, vydal rozhodnutie č. 99/01768 (ďalej len „Rozhodnutie“), ktorým žalobcovi určil do užívania náhradné pozemky z fondu žalovaného a dočasne tak usporiadal vlastnícke vzťahy medzi žalobcom a žalovaným. Rozhodnutie sa týkalo parciel č. 280, 281, 282, 283, za ktoré boli dané do užívania parcely č. 124/3 a 375/1, kat. úz. G. S.. Čo sa týka parciel 285/1, 286/1 a 278/1 žalovaný disponuje platnými nájomnými zmluvami, ktorých predmetom je užívanie Pozemkov. V evidencii žalovaného však žalobca ako vlastník Pozemkov nefiguruje, preto nájomné zmluvy predloží po tom, ako bude môcť identifikovať právnych predchodcov žalobcu. Namietol výšku bezdôvodného obohatenia ako neprimerane vysokú, nakoľko nájomné za Pozemky bežne žalovaný poskytuje vo výške 0,004 eur/ m². Žalobca opomenul aj to, že je minoritným spoluvlastníkom a neprináleží mu rozhodovať o ekonomickom využití parciel. Žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Predložil listiny: Pasportizačný list, Rozhodnutie (kópia), Protokol č. 5/99.

Žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/8/2009, podľa ktorého užívateľ cudzej veci bez právneho dôvodu je povinný vydať bezdôvodné obohatenie peňažnou formou, za obvyklé nájomné sa pritom považuje trhové nájomné. Žalobca si nechal vyhotoviť znalecký posudok č. 149/2013, ktorým bola stanovená všeobecná hodnota nájmu pozemkov na sumu 0,396 eur/m². Na základe uvedeného po prepočte na výmeru pripadajúcu na spoluvlastnícky podiel žalobcu činí bezdôvodné obohatenie sumu 4.737,84 eur, žalobca preto vzal žalobu späť v časti 1.004,98 eur s príslušenstvom.

Uznesením zo 14.2.2014 (č. k. 9C/152/2012-118), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.2.2014, súd konanie zastavil v časti istiny vo výške 1.004,98 eur. Nakoľko späťvzatie sa týkalo aj príslušenstva, súd konanie (v napadnutom rozsudku) zastavil aj v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.004,98 eur od 03.03.2012 do zaplatenia.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom Pozemkov, pričom žalovaný nepoprel, že v Rozhodnom období Pozemky užíval, nakoľko sú súčasťou areálu družstva žalovaného. Nespornou bola aj tá skutočnosť, že žalovaný žalobcovi za užívanie Pozemkov v Rozhodnom období nezaplatil. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by medzi stranami konania došlo k uzavretiu nájomnej zmluvy, alebo inej zmluvy, ktorou by boli upravené práva a povinnosti strán konania v súvislosti s užívaním Pozemkov.

Pokiaľ ide o parcely č. 280/1, 281/1, 282/1 a 283/1, žalovaný tvrdil, že sa nemohol obohatiť na úkor žalobcu, nakoľko žalobcovi boli dané do užívania náhradné pozemky na základe Rozhodnutia. S otázkou pravosti listiny sa zaoberali orgány činné v trestnom konaní a súd ju vyhodnotil v bode 25 a 26 odôvodnenia. V 25. bode uviedol, že z Rozhodnutia (predloženého žalovaným) vyplývalo, že Pozemkový úrad schválil urýchlené usporiadanie vlastníctva a užívacích pomerov, vytýčenie náhradných pozemkov v kat. úz.: G. S., lokalita (hon) Y. H. a L. parc. č. 124/3 a 375/1 za pôvodné pozemky parc. č.: 43 až 46, 317 až 324, 263, 256, 260, 261, 262 a 280, 281, 282 a 283. Žalobcovi boli pridelené parc. č. 124/3 a 375/1 d2 a 375/1 d3. Na pojednávaní dňa 16.9.2013 žalobca uviedol, že on disponuje Rozhodnutím, ktoré je pravé a nenachádzajú sa v ňom parcely č. 280, 281, 282 a 283 a podal na žalovaného trestné oznámenie pre falšovanie úradnej listiny. Predložil kópiu predmetného Rozhodnutia, ktoré sa označením orgánu, ktorý ho vydal, dátumom vydania a číslom spisu nelíši. Rozdiel je však v texte rozhodnutia, kde medzi uvedenými pozemkami absentujú parc. č. 280, 281, 282 a 283 a rozdiel je aj v označení parciel, ktoré mali byť pridelené ako náhradné pozemky (len parc. č. 124/3). Žalovaný uviedol, že disponuje Rozhodnutím, ktoré je úradne overené a zodpovedá tomu, ktoré do spisu založil pri vyjadrení k žalobe. V 26. bode súd uviedol, že z Uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru v Piešťanoch ČVS: ORP-3108/PN-TT-2014 zo 17.3.2015 vyplývalo, že ním bolo odmietnuté oznámenie

žalobcu na svedkyňu - U. P., ktorá sa na pojednávaní mala doznať k falšovaniu úradných listín. Z odôvodnia o.i. vyplynulo, že boli vyžiadané overené fotokópie dokladov z Okresného úradu Trnava, a to: Rozhodnutie, pasportizačný list, technická správa, vytyčenie náhradných pozemkov a Protokol č. 5/99 a tieto boli totožné s kópiami, ktoré predložila svedkyňa a žalovaný. Do spisu bola doručená kópia predmetných listín opatrená pečiatkou Okresného úradu Trnava, odboru pozemkového a lesného s dovetkom, že kópia súhlasí s originálom, potvrdené dňa 4.3.2015 a takisto pečiatkou Obvodného oddelenia PZ Piešťany s dovetkom, že kópia súhlasí s originálom, potvrdené dňa 12.11.2015. Predmetné listiny (pozn. č. I. 218 až 228) súd považoval za obsahovo zhodné s originálom a teda za listiny pravé, čím bola odstránená spornosť otázky, či žalobcovi boli pridelené náhradné pozemky do užívania za parc. č. 280, 281, 282 a 283. Vychádzajúc z výpovede svedkyne, ako aj predložených listín mal súd za preukázané, že Rozhodnutím boli pridelené žalobcovi náhradné pozemky do užívania za parc. č. 280/1, 281/1, 282/1 a 283/1 (v Rozhodnutí označené ako parc. č. 280, 281, 282 a 283). Na strane žalovaného preto vo vzťahu k užívaniu uvedených parciel nemohol vzniknúť majetkový prospech, ktorého by sa s úspechom mohol žalobca domáhať formou vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko ako ekvivalent vo forme náhradných pozemkov, bola už žalobcovi poskytnutá náhrada. V tejto časti súd žalobu zamietol (výrok III).

Vo vzťahu k užívaniu parc. č. 285/1 súd zistil z Nájomnej zmluvy č. 264 z 25.1.2002, ktorú uzavrela na strane prenajímateľa p. Y. H. a na strane nájomcu žalovaný, že zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 31.12.2010. Žalobca svoj spoluvlastnícky podiel vo výške 3/140 nadobudol darovacou zmluvou zo dňa 10.1.2007, teda neskôr ako bola nájomná zmluva uzavretá. Pri prevode vlastníctva k nehnuteľnej veci nový vlastník vstupuje do práv a povinností prenajímateľa alebo nájomcu (v danom prípade prenajímateľa) a podľa § 680 ods. 3 O.z. bol žalobca oprávnený nájom vypovedať, čo sa nestalo. V konaní bola sporná aj otázka, či predmetné pozemky je potrebné posudzovať podľa zák. č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, alebo nie. V danom smere sa súd stotožnil so závermi znalca obsiahnutými v Znaleckom posudku č. 69/2019, podľa ktorých znalec posudzoval Pozemky v zmysle definície zák. č. 504/2003 Z.z., ako parcely slúžiace na poľnohospodárske účely alebo pozemky zastavené stavbou slúžiacou na poľnohospodárske účely a pozemky prenechané na poľnohospodárske účely. Súd nemal za preukázané a strany ani netvrdili, že by prenajímateľ alebo nájomca rok pred uplynutím času, na ktorý bol nájom dohodnutý, písomne vyzval druhú zmluvnú stranu na vrátenie a prevzatie prenajatého pozemku po skončení nájmu, zmluva sa teda obnovila na určitý čas, na ktorý bola uzavretá, z pohľadu súdu došlo v danom prípade k prolongácii nájomného vzťahu (§ 12 ods. 1 zák. č. 504/2003 Z.z.). Žalobcovi teda patrilo nájomné tak, ako bolo dohodnuté s právnou predchodkyňou žalobcu, t. j. dohodnutá cena nájmu bola 728 Sk (24,17 eur) za 1 ha pôdy ročne. Vychádzajúc z uvedeného pri prepočte ceny nájmu na 1 m² (0,002417 eur/m²), výmery pozemku (6.886 m²) a výšky spoluvlastníckeho podielu (3/140) súd dospel k záveru, že ročné nájomné činilo 0,36 eur, za 2 roky Rozhodného obdobia 0,71 eur a v tejto časti žalobe vyhovel.

Vo vzťahu k užívaniu parc. č. 286/1 súd preskúmal Nájomnú zmluvu č. 430/2010 z 9.3.2010, ktorú uzavrela na strane prenajímateľa právna predchodkyňa žalobcu p. U. N. a na strane nájomcu žalovaný. Žalobca však nadobudol svoj spoluvlastnícky podiel skôr, a to Darovacou zmluvou z 21.1.2010 a hoci v nájomnej zmluve je ako predmet nájmu špecifikovaná parc. č. 286/1, vo vzťahu k prevedenému spoluvlastníckemu podielu k parcele nemohol platne vzniknúť nájomný vzťah, ktorého účastníkom by bol žalobca z pozície prenajímateľa. (pozn. z LV č. XXX súd zistil, že právna predchodkyňa žalobcu ostala podielovou spoluvlastníčkou parcely v podiele 1/18, súd preto vychádzal z toho, že nájomná zmluva bola uzavretá len vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu, ktorý ostal vo vlastníctve p. N.) Ako výšku odplaty za užívanie uvedenej parcely v Rozhodnom období, ktorej bol žalobca oprávnený sa domáhať formou vydania bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, súd posudzoval cenu nájmu stanovenú Znaleckým posudkom č. 69/2019, v ktorom nájom znalec určil vo výške 0,292 eur/m²/rok. Vychádzajúc z uvedeného pri prepočte ceny nájmu na 1 m² (0,292 eur/m²), výmery pozemku (7.286 m²) a výšky spoluvlastníckeho podielu (6/144) súd dospel k záveru, že ročné nájomné činilo 88,65 eur, za 2 roky Rozhodného obdobia 177,30 eur a v tejto časti žalobe vyhovel.

Čo sa týka námietky žalovaného, že znalec nesprávne určil výšku nájmu, lebo vychádzal z toho, že parcely sú celé zastavané, pričom v skutočnosti sú zastavané len sčasti - súd prvej inštancie mal za to, že znalec podrobne a presvedčivo odôvodnil postup pri výpočte nájomného (v 43. bode dôvodil, že zo Znaleckého posudku č. 69/2019 Ing. Ratulovského zistil, že znalec podrobne odôvodnil metódu výpočtu nájmu Pozemkov v rozhodnom období, pričom uviedol, že úlohou znalca nebola identifikácia jednotlivých hraníc parciel, ktoré sú vyznačené na katastrálnej mape. V danom prípade ide parcely registra „E“ a sú evidované ako orná pôda. Skutkový stav zmapovaný obhliadkou a miestnym šetrením potvrdil nesúlad

medzi stavom na LV a stavom v teréne. Parcely evidované ako orná pôda sú zastavané administratívnou budovou, v ktorej sú priestory vedenia PD, v areáli sú ostatné budovy a stavby slúžiace prevádzke PD, a to kravíny, senníky, sklady a iné stavby slúžiace k poľnohospodárskej výrobe a k spracovaniu poľnohospodárskych plodín. Z pohľadu zadanej úlohy teda znalec vnímal Pozemky v zmysle definície zák. č. 504/2003 Z.z., ako parcely slúžiace na poľnohospodárske účely alebo pozemky zastavané stavbou slúžiacou na poľnohospodárske účely a pozemky prenechané na poľnohospodárske účely. Parcely sú registrované v registri E (administratívny stav), ale skutkový stav je taký, že sú využívané ako zastavané plochy a nádvorja, ale z pohľadu stavieb, z ktorých časť je v registri C, ale nemajú založené listy vlastníctva a parcely pod nimi sú nevysporiadané. Nájom znalec určil vo výške 0,292 eur/m²/rok.) a žalovaný svoju námietku voči znaleckému posudku bližšie nešpecifikoval, preto súd na námietku neprihliadol. Ohľadom námietky žalovaného, že neboli volaní na obhliadku zo strany znalca, podľa predvolania na miestne šetrenie dňa 18.7.2019, ktoré predložil do súdneho spisu znalec, toto bolo adresované aj žalovanému.

Vo vzťahu k užívaniu parc. č. 278/1 súd zistil z Nájomnej zmluvy č. 430/2010 z 9.3.2010, ktorú uzavrela na strane prenajímateľa právna predchodkyňa žalobcu p. U. N. a na strane nájomcu žalovaný, že zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 1.1.2020. Žalobca je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu vo výške 14/144, ktorý nadobudol darovacou zmluvou z 29.6.2010 a spoluvlastníckeho podielu, ktorý vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov spolu s manželkou v podiele 1/56 (na základe kúpnej zmluvy od p. D.). Obdobne ako v prípade parc. č. 285/1 súd vychádzal z dohodnutej ceny nájmu, ktorá bola 49,80 eur za 1 ha pôdy ročne pri prepočte ceny nájmu na 1 m² (0,00498 eur/m²), výmery pozemku (833 m²) a výšky spoluvlastníckeho podielu súd dospel k záveru, že ročné nájomné činilo 0,40 eur, za 2 roky Rozhodného obdobia 0,80 eur a v tejto časti žalobe vyhovel.

Čo sa týka námietky žalobcu, že p. N. nájomnú zmluvu nepodpísala, súd ju nepovažoval za dôvodnú, nakoľko z predložených originálov listín - Nájomnej zmluvy č. 430/2010 je nepochybné, že na strane prenajímateľa je zmluva riadne podpísaná. Žalobca svoju námietku oprel len o kópiu nájomnej zmluvy, z ktorej nebolo zrejmé, že by bola vyhotovená z originálu zmluvy.

Celkom teda súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 178,81 eur, ktorá pozostáva zo sumy 0,71 eur (za parc. č. 285/1), 177,30 eur (za parc. č. 286/1) a 0,80 eur (za parc. č. 278/1), ktorá predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného titulom nezaplatenej odplaty za užívanie parciel č. 285/1, 286/1 a 278/1 v rozsahu v akom žalobca vlastní spoluvlastnícke podiely na Pozemkoch. Nakoľko žalobca žalovaného pred podaním (žaloby) vyzval na úhradu nájomného, ako aj iné majetkoprávne vysporiadanie, čo žalovaný odmietol (nesúhlasil s požadovanou výškou nájmu), s úhradou sumy 178,81 eur bol žalovaný preukázateľne v omeškaní ku dňu spisovania žaloby (tak ako si úrok z omeškania uplatnil žalobca) a preto súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 178,81 eur od 3.3.2012 do zaplatenia (výrok II). V prevyšujúcej časti, čo do uplatneného bezdôvodného obohatenia ako aj prislúchajúceho prislúšenstva, súd žalobu zamietol (výrok III).

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. čl. 17, § 255 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP, vecne dôvodil, že žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal zaplatenia sumy 5.742,82 eur s prislúšenstvom, následne vzal žalobu čiastočne späť v rozsahu 1.004,98 eur späť, pretože došlo k čiastočnému zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, t. j. či žalobca alebo žalovaný zaviniel zastavenie konania, vzhľadom nato, že žalobca vzal žalobu sčasti späť a nejde o prípad, keby išlo o reakciu na konanie žalovaného, nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, v danom prípade z procesného hľadiska platí, že zastavenie konania zaviniel žalobca. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 3,11 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 96,89 %, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 5.742,82 eur a súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 178,81 eur, pričom žalovanému možno priznať úspech v zastavenej časti konania vo výške 1.004,98 eur. S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci a tým daný prevažný čistý úspech žalovaného v rozsahu 93,78 %, súd mu priznal náhradu trov konania v uvedenom rozsahu.

Uznesením č. k. 20C/1/2018-5 zo 16.8.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.9.2018, súd prvej inštancie odmietol návrh žalobcu na nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal uloženia žalovanému zákazu nakladania s nehnuteľnosťou ako i stavbami na nej postavenými na parc. č. 285/1 (C stav). Uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/313/2018 z 9.1.2019 bolo odvolanie žalobcu voči uzneseniu prvostupňového súdu odmietnuté. Nakoľko v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, bol návrh odmietnutý a teda nebol žalovanému ani doručovaný, žalovanému nevznikli ani trovy konania a hoci z procesného hľadiska bol v konaní úspešný, súd mu ich náhradu voči žalobcovi nepriznal s prihliadnutím na čl. 17 CSP.

Uznesením z 19.2.2019 bol súdom ustanovený znalec Ing. Július Ratulovský, ktorý si znalečné vyúčtoval v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 69/2019 vo výške 896,21 eur. Súd prvej inštancie citoval § 260 CSP a § 1 písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 491/2004 Z.z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, a dôvodil, že nakoľko znalec Ing. Július Ratulovský riadne vypracoval znalecký posudok a znalečné si vyčíslil v súlade s ustanoveniami ostatne uvedenej vyhlášky, súd mu priznal znalečné v súvislosti s vypracovaním geometrického plánu č. 69/2019 vo výške 896,21 eur, s tým, že znalečné bude vyplatené zo zloženého preddavku, pričom zvyšok nespotrebovaného preddavku bude vrátený zložiteľovi.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca s návrhom na jeho zrušenie a venovanie sa výroku súdneho znalca pána Ratulovského, nakoľko žalobca uniesol farchu preukazovania voči nezákonnému užívaniu jeho majetku, a vynesenie rozsudku, ktorý bude mať oporu v zákone, nakoľko vynesenie rozsudku došlo k legalizácii trestných činov, falšovaniu úradných listín a spochybňovaniu súdnej moci. Ďalej uviedol: Odmietnutie zaslať dve rôzne rozhodnutia P. ú. Hlohovec zo 14.4.1999 na kriminalistický ústav. Odmietnutie privolať pani N., aby sa vyjadrila k antidatumovanej nájomnej zmluve, ktorú jej zaslať žalovaný i s dátumom, sofistikovane do schránky oveľa - oveľa neskôr na podpis. V čase podpisu už nebola majiteľom daného podielu, na spodnej parcele, i nájomné jej žalovaný zaslať až o roky neskôr. Vyjadrenie sa k nepravdám v jednotlivých bodoch rozsudku: 27/ p. 124/3 je náhradný pozemok, 375/1 je pôvodný, žiaden diel d1, d2 žalobca neprevzal. 34/ k pasportizačnému, ktorý bol iba súhrn majetku a ktorý je primitívne poprepisovaný a zmenený, by sa bežný občan odmietol vyjadriť. 46/ žalobca považuje za zavádzanie, že sa zaoberali orgány činné v trestnom konaní a opomenutie „že došlo k aktuálnemu zaoberaniu“ NaKA-Nitra 3.6.2019 finančné oddelenie a 11.6.2019 protikorupčné, ale už pod novým vedením s touto zločineckou mašinériou. Ako i opomenutie doplnenie žaloby o ďalších 6 rokov, je neprehliadnuteľné. Odopretie vlastníckych práv na LV XXX tak, ako je podaná žaloba a v znaleckom posudku, je urážka právneho zriadenia SR. Nakoľko neexistuje žiaden doklad k spochybneniu vlastníckych práv žalobcu k p. č. 280/1, 281/1, 282/1, 283/1, v podieloch 1/10, 3/30, 1/20,... Ide iba o zbožné pranie žalovaného (bývalých majiteľov a majiteľa ad. kan. ktorý túto mašinériu zastupuje - bytom J.. Na dané skutočnosti bola podaná žaloba na žalovaného za marenie spravodlivosti a pohrdanie súdom, predkladaním sfaľovaných listín a ich pozmeňovanie. Kde bude daná sudkyňa ako hlavný svedok objasňovať dané skutočnosti. Opomenutie nového rozhodnutia P. ú. Trnava zo 14.2.2019 a hlavne stanovisko strany 3 odsek 2 je pre spravodlivosť zarážajúce. Prílohy priamych dôkazov, ktoré súd taktiež v spise a súd prvej inštancie ich mal k dispozícii. A z akých dôvodov nebola odstránená námietka žalobcu o neprípustí úr. listiny P.ú. Hlohovec 14.4.99, ktorá je overená 2x notármi, o riadnom pripnutí s por. číslom na str. 60, ale je uložená v obálke, mnoho nasvedčia i stanoviská org. činným v trestnom konaní a Ministerstva spravodlivosti, kam žalobca námietky zaslať, keďže ide o kópiu z neexistujúceho originálu, za čo notárka Vorelová - Hlohovec, čelí trestným oznámeniam žalobcu, Kraj. P. Trnava.

3. Uznesením súdu prvej inštancie zo 14.10.2019 pod č. k. 9C/152/2012-706 súd prvej inštancie vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia svoje neúplné podanie, ktoré bolo súdu doručené 7.10.2019 nazvané ako Odvolanie voči rozsudku doplnil o nasledovné: rozsah napadnutého rozhodnutia (t.j. či odvolanie smeruje voči rozsudku v celom rozsahu, prípadne k jednotlivým výrokom), odvolací návrh (čoho sa žalobca domáha, akým spôsobom má odvolací súd rozhodnúť - napr. zrušenie veci a jeho vrátenie súdu prvej inštancie a pod.) s tým, že inak podľa § 386 písm. d) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363 CSP a ak bol dodržaný postup v zmysle § 373 ods. 1 CSP.

4. V podaní z 30.10.2019, doručenom osobne súdu prvej inštancie 29.10.2019 zn. Odstránenie výzvy zo dňa 14. ok. 2019, žalobca uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a vyniesol nový rozsudok, nakoľko rozsudkom súdu prvej inštancie došlo k znevažovaniu súdnej moci a došlo k legalizácii trestnej činnosti, falšovania úr. listiny, pečate a uzávery, čo žalobca podrobne opísal v pôvodnom odvolaní, keď spravodlivosti sa nedostalo na vrch, ale na vrch dostal organizovaný zločin, čím bolo spochybnené právne zriadenie SR. Ako priame dôkazy označil: 1. sfaľované rozhodnutie P.ú. Hlohovec 14.4.1999 overené 2x notármi, ktoré nie je riadne zopäté v spise s por. č. 60, ale aj uložené v obálke. 2. Antidatumovaná nájomná zmluva žalovaného s p. N.. Dôveryhodnosť dátumu by sa dala overiť iba v knihe archivácie overenia podpisu. 3. Odopretie vlastníckych práv majiteľa p. č. 280/1, 281/1, 282/1, 283/1, v podieloch 1/10, 3/30 a 1/20, ... tak, ako je uvedené v žalobe je protiústavné a žalobca k danej veci podal trestné oznámenie NaKA - Nitra s novým

doplnením, či sa nejedná o sabotáž, či spolupáchatelstvo. 4. Neakceptovanie posudku súdneho znalca p. Ratolovského, s ktorým sa žalobca i žalovaný stotožnili, je zarážajúce. 5. Odopretie a opomenutie doplnenia žaloby o dobu ďalších 6 rokov do 3.3.2019, je zo strany súdu prvej inštancie svojvôľa, ktorú žalobca neakceptuje, preto žiada, aby krajský súd vykonal nápravu zlyhania súdu prvej inštancie.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril v podaní z 12.11.2019 tak, že ho navrhol odmietnuť a priznať žalovanému náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že považuje odvolanie žalobcu za nepreskúmateľné, keďže nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, uvedené v § 363 CSP, z odvolania nevyplýva odvolací dôvod a žalobca neuviedol ani z akého dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 CSP rozsudok napáda. Pre úplnosť žalovaný uviedol, že ak by odvolací súd dospel k záveru, že žalobca tvrdením, že „Odmietnutie privolať p. N., aby sa vyjadrila k antedatovanej nájmovej zmluve, ktorú jej zaslal žalovaný i s dátumom sofistikovane do schránky oveľa-oveľa neskôr na podpis“ namieta nevykonanie dôkazu potrebného na zistenie rozhodujúcich skutočností, tak toto tvrdenie je nepravdivé a zmätočné, nakoľko žalobca nenavrhoval dôkaz výsluchom svedka p. N., čo potvrdzuje aj zápisnica z pojednávania z 9.9.2019 a súd sám túto povinnosť nemal, keďže unesenie dôkazného bremena a voľba prostriedkov procesného útoku je povinnosťou žalobcu.

6. V podaní zo 17.12.2019 zn. „Doplnenie odvolania voči totálnemu zlyhaniu ok. Sudkyne Piešťany, ktorá vydala 9.9.2019 rozsudok o priamy dôkaz.“, doručenom súdu prvej inštancie 18.12.2019 (adresovanom predsedovi súdu), žalobca uviedol, že príslušná náj. zmluva s novými majiteľmi a novým právnym zastúpením, ktorý žalovaného zastupuje, dokazuje, že žalobcovi neboli vydané žiadne náh. Pozemky 14.4.1999 za p. č. 280-283, ktoré boli 1998 rozdelené na p.č. 280/1...Taktiež i antidatumovaná nájomná zmluva s p. N. dokazuje, ako sa dôveryhodne a právne pristupuje, kde, kedy a ako sa účastníci zmluvy podpisujú. V súčasnosti ani v minulosti nemá žalovaný žiaden právny vzťah k užívaniu sporných parciel žalobcu. Aktuálne prebieha jednanie o výške nájomného na sporné parcely, medzi žalobcom a novým právnym zástupcom.

7. Žalovaný sa k doplneniu odvolania vyjadril v podaní zo 4.2.2020 tak, že žalobca v Doplnení odvolania predložil Zmluvu o nájme poľnohospodárskych pozemkov č. 512/2019 zo 17.12.2019 (ďalej len „Nájomná zmluva“) a uvádza, že „dokazuje, že žalobcovi neboli vydané žiadne náh. pozemky 14.4.1999 za p.č. 280-283, ktoré boli r. 1998 rozdelené na p.č. 280/1...“. Žalobca však citované tvrdenie žiadnym spôsobom nekonkretizuje a nezodôvodňuje, akým spôsobom má Nájomná zmluva preukazovať, resp. ktoré ustanovenie Nájomnej zmluvy odkazuje na to, že Žalobcovi za pozemky parc. č. 280, 281, 282 a 283 (k.ú. G. S.) neboli pridelené náhradné pozemky parc. č. 124/3 a 375/1 (k.ú. G. S.). Žalobcovi, ako podielovému spoluvlastníkovi pozemkov parc. č. 280, 281, 282 a 283 (k.ú. G. S.), boli pridelené náhradné parcely 124/3 a 375/1 (k.ú. G. S.) Rozhodnutím Okresného úradu v Hlohovci o vykonaní urýchleneho usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom č.s. 99/01768 zo 14.4.1999 (ďalej len „Rozhodnutie Okresného úradu v Hlohovci“). V súvislosti s uvedeným žalobca vo Vyjadrení z 22.7.2013 predložil súdu Rozhodnutie Okresného úradu v Hlohovci, Pasportizačný list a Protokol č. 5/99, ktorý preukazuje, že žalobcovi nie len, že boli pridelené náhradné parcely 124/3 a 375/1, ale tieto žalobca aj riadne prevzal. Žalovaný tak trvá na tom, že žalobca nie je oprávnený domáhať sa voči žalovanému náhrady za užívanie pozemkov parc. č. 280/1, 281/1, 282/1 a 283/1. Navyše, Nájomná zmluva sa predmetných pozemkov ani netýka a nikde sa v nej neuvádza akékoľvek iné usporiadanie vzťahov žalobcu so žalovaným k predmetným pozemkom, za ktorých užívanie sa žalobca domáha zaplatenia náhrady. Žalovaný ďalej namietal, že lehota na odvolanie žalobcu proti rozsudku uplynula a teda bez ďalšieho nie je možné podané odvolanie dopĺňať. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/92/2017 z 28.6.2017, „V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvoinštančnom konaní neboli produkované.“ Podľa Rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/236/2018 zo dňa 11.10.2018, „Ak odvolateľ v odvolaní neuvádza žiadne také skutočnosti a tvrdenia vzťahujúce sa na danú situáciu a neosvedčuje, že nemohol ten ktorý dôkaz bez svojej viny označiť alebo predložiť, nie je možné ani posúdiť, či bola splnená zákonom stanovená podmienka pre možnosť uplatnenia nových dôkazov a skutočností.“ Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na skutočnosť, že Doplnenie odvolania bolo doručené súdu po uplynutí lehoty na podanie odvolania proti rozsudku a žalobca v Doplnení odvolania neuvádza dôvody, pre ktoré

by bolo možné prihladať na nové dôkazy, žalovaný navrhuje, aby odvolací súd na Doplnenie odvolania neprihliadal.

8. V podaní žalobcu zo 14.2.2020, doručenom osobne súdu prvej inštancie 12.2.2020, zn. „Vyjadrenie sa k návrhu rozhodnutia 7.2.2020 žalovaného. Vyvodenie právnych dôsledkov za pohrdanie súdu, predkladaním nepravdivých a hlavne sfaľovaných úr. listín, smerujúce zavádzania súdu, marenia spravodlivosti“, žalobca dôvodil: 1/ p. č. 280, 281, 282, 283 14.4.1999 neexistovali, nakoľko boli v roku 1998 LV - XX rozdelené na 280/1, ... 2/ Náhradné pozemky boli žalobcovi pridelené bez p. č. 280, 281, 282, 283, parcelným č. 124/3. 3/ p. č. 375/1, ktorú zmätočne žalovaný uvádza - je vymeranie pôvodného. Podnet: 1/ na vydanie príkazu orgánom činných v trestnom konaní, na zadržanie originálu rozhodnutia P. ú. Hlohovec 14.4.1999, z ktorého dala vykonať opis rok 2014 osoba U. P. u notárky Vorelovej a následne bol tento opis overený not. Pavlovičom v Bratislave. Napriek tomu, že takýto originál nikdy neexistoval so 4 stranami tak, ako je uložený v spise na st. 60 v obálke a nie ako by mal byť riadne zopätý. Aby nedošlo k manipulácii! 2. Zaistenie počítača, z ktorého bola vykonaná nájomná zmluva - antidatumovaná p. N. z V., ako priame dôkazy páchania trestnej činnosti opäť osobou U. P. (zamestnankyňa žalovaného).

9. V podaní zo 16.2.2020, doručenom súdu prvej inštancie 18.2.2020, zn. „Neodkladný podnet na zabezpečenie pre odvolací krajský súd, vyjadrenia štátnych inštitúcií v akej výške, boli poskytované verejné zdroje pre žalovaného za obdobie 1999 - 2019 z min. financií, min. pôdohospodárstva, PPA, Finančných fondov a Eurofondov - nie na stroje, nie na ornú pôdu, ale na výstavbu a prestavbu“, žalobca dôvodil, že ide o priamy dôkaz, ako žalovaný poberal nezákonné verejné zdroje, nakoľko súhlas od žalobcu nedostal a na sporné parcely nemal - nemá uzatvorenú žiadnu zmluvu so žalobcom a súdu sa objasní z akých dôvodov táto zločinecká skupina zavádzala súd a predložila sfaľované listiny do spisu. Ide o priame dôkazy, rozkrádania verejných zdrojov za stovky miliónov, na čo žalobca počas celého sporu upozorňoval.

10. V podaní žalobcu, doručenom súdu prvej inštancie 27.2.2020 (adresovanom predsedovi súdu), zn. „Doplnenie spisu o ďalší priamy dôkaz ako sudkyňa napriek množstvu podnetov zlegalizovala trestnú činnosť faľovania úradných listín, ..., marenia spravodlivosti a pohrdania súdom, ktorých sa žalovaný dopustil“ žalobca dôvodil: Predložením rozhodnutia p. ú. Hlohovec zo dňa 14.4.1999, kde kataster P. sporné parcely 280 - 283 rozdelil 22.9.1998 na iné p. č. Z akých dôvodov rozhodla v prospech zločineckej skupiny? Odobrenie sfaľovanej listiny znamená rozvracanie právneho zriadenia SR.

11. V podaní z 10.10.2020, doručenom odvolaciemu súdu 14.10.2020, zn. „Doplnenie spisu o ďalšie priame dôkazy zlyhania sudkyne ok. súdu Piešťany. Keď uznala a odobrila sfaľovanú úr. listinu P. ú. Hlohovec 14.4.1999, ktorá je uložená na st. 60 v obálke a nie riadne zopätá, keďže ide o opis z údajného originálu, ktorý nikdy neexistoval.“ Žalobca uviedol, že daná listina je usvedčujúci priamy dôkaz marenia spravodlivosti a pohrdania súdom v štádiu dokonania, ..., nakoľko sporné parcely 14.4.1999 na uznesení usvedčuje žalovaného, že žiadne náhradné pozemky by nemohli byť vymerané, nakoľko p. č. 280 - 283 boli katastrom rozdelené v roku 1998, čiže 280 - 283 neexistovali v období 14.4.1999. Žalobca mení žalobu iba do roku 2018 a aby súd bral túto skutočnosť na vedomie. O nezákonnom užívaní cudzej veci a neplatenie nájmu do roku 2018.

12. Na posledné 4 vyjadrenie žalobcu už žalovaný nereagoval.

13. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Okrem objektívnej prípustnosti odvolania (t. j. existencia rozhodnutia, proti ktorému zákon pripúšťa odvolanie), musí existovať aj subjektívna prípustnosť odvolania. Tzn. že odvolanie musí podať tá strana, v neprospech ktorej bolo vydané rozhodnutie (§ 359 CSP), resp. ten subjekt, ktorý má právo podať odvolanie (§ 360 a § 361 CSP). Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá prijatie záveru o oboch stránkach jeho prípustnosti (tak objektívnej ako aj subjektívnej). Subjektívna procesná legitímácia odvolateľa na podanie odvolania vyplýva z ustanovení § 359 až § 361 CSP. Osobou oprávnenou podať odvolanie je v prvom rade tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak odvolanie nepodala strana sporu alebo za splnenia zákonných podmienok intervenient alebo prokurátor, odvolací súd odvolanie odmietne. Ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech. V predmetnej veci ide o rozsudok, ktorým súd prvej inštancie (reprezentovaný sudcom) rozhodol o žalobe tak, že jej čiastočne vyhovel, čiastočne ju zamietol a v časti konanie zastavil, rozhodol o náhrade

trov konania a nároku na znalečné, odvolanie proti tomuto rozsudku je objektívne prípustné (§ 355 ods. 1 a 2 CSP). Žalobca odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu, hoci jeho vyhovujúcou časťou a časťou o čiastočnom zastavení konania (na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom) bolo rozhodnuté v jeho prospech, teda vo vyhovujúcej časti veci samej a v časti o čiastočnom zastavení konania (I. a II. výrok rozsudku) nebolo jeho odvolanie subjektívne prípustné.

Podľa § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

Odvolací súd preto podľa § 386 písm. b/ CSP odmietol odvolanie žalobcu voči rozsudku súdu prvej inštancie v časti o zastavení konania v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.004,98 eur od 3.3.2012 do zaplatenia (I. výrok rozsudku) a vo vyhovujúcej časti veci samej (II. výrok) ako podané neoprávnenou osobou.

14. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení CSP, účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „O.s.p.“), keďže podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a podľa ods. 2 vety prvej rovnakého ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bol rozsudok v jeho výrokoch III., a závislých výrokoch IV. až VI. vydaný (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP), preskúmal rozhodnutie v účinne napadnutej časti v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti veci samej a v závislých výrokoch treba navzdory námietkam žalobcu považovať za vecne správny a potvrdiť ho.

Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľa) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia v zamietajúcej časti veci samej (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

15. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní namietal nevykonanie súdom prvej inštancie dokazovania expertízou 2 rôznych Rozhodnutí Okresného úradu v Hlohovci, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, zo 14.4.1999 č.s. 99/01768, kriminalistickým ústavom a výsluchom svedkyne N., odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odvolateľ na poslednom pojednávaní v predmetnej veci dňa 9.9.2019 uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania, po poučení podľa § 154 CSP, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, žalobca uviedol, že si neuplatňuje ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, súd prvej inštancie po záverečných rečiach strán (postupe podľa § 182 CSP) vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené. Túto námietku odvolateľa tak nemožno považovať za dôvodnú. Odvolateľ v odvolaní označil za nepravdy dôkazy, skutkové zistenia a závery z 27., 34. a 46. bodu odôvodnenia napadnutého rozsudku, zopakoval svoje tvrdenia k Protokolu č. 5/99, výsluchu svedkyne P. a Rozhodnutiu Okresného úradu v Hlohovci, odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, zo 14.4.1999 č. s. 99/01768, s ktorými tvrdeniami prednesenými už v konaní pred súdom prvej inštancie, sa však vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku už súd prvej inštancie, s ktorého závermi sa odvolací súd stotožňuje.

Odvolateľ namietal odopretie/spochybnenie jeho vlastníckych práv k p. č. 280/1, 281/1, 282/1, 283/1, v podieloch 1/10, 3/30, 1/20, ... na LV XXX, ktoré má byť urážkou právneho zriadenia SR, nakoľko k tomu neexistuje žiaden doklad. Táto námietka je nekonkrétna, bližšie nešpecifikovaná a bolo by porušením

princípu rovnosti strán, pokiaľ by odvolací súd za stranu - de facto z úradnej moci - vyhľadával všeobecne vytknuté (údajné) pochybenia súdu prvej inštancie, odvolací súd preto bližšie stanovisko k tejto námietke nezaujal, keďže všeobecne uvedený odvolací dôvod nebol spôsobilý spochybníť vecnú správnosť záveru súdu prvej inštancie, vedúceho k čiastočnému zamietnutiu žaloby.

Pokiaľ odvolateľ vytkol súdu prvej inštancie „opomenutie nového rozhodnutia P. ú. Trnava zo 14.2.2019 a hlavne stanovisko strany 3 odsek 2 je pre spravodlivosť zarážajúce“, odvolací súd uvádza, že odvolateľ mal zjavne na mysli Rozhodnutie Okresného úradu Trnava, pozemkový a lesný odbor zo 14.2.2019 č. OU-TT-PLO-2019/001442 (č. I. 579 spisu), avšak v odvolaní neuviedol aký význam pre rozhodnutie v predmetnom spore (o bezdôvodné obohatenie za obdobie od 5.3.2010 do 5.3.2012) by takéto rozhodnutie (o vzniku podnájomného vzťahu v prospech vlastníka - žalobcu k doterajšiemu náhradnému pozemku v kat. území G. S.: par. C KN č. 124/3 číslo náhradného pozemku diel 1 o výmere 1,3837 ha) z roku 2019 malo mať. V podaní žalobcu doručenom súdu prvej inštancie dňa 1.3.2019, spolu s ktorým uvedené rozhodnutie žalobca súdu predložil, žalobca uviedol, že ide „o ďalší priamy dôkaz ako zločinecká skupina okolo žalovaných bývalých majiteľov žalovaného, sfalšovaným rozhodnutím p.ú. Hlohovec 14.4.1999 sa darilo ovplyvňovať chronicky neschopný PZ SR, keď zastavil trestné stíhanie falšovania ur. listiny...na PZ-Nitra,...“ Z rozhodnutia zo 14.12.2019, a to ani z jeho výroku, ani z jeho odôvodnenia nevyplýva záver o falšovaní rozhodnutia zo 14.4.1999. Pokiaľ ide o str. 3 ods. 2 rozhodnutia zo 14.12.2019, odvolateľ zjavne poukazuje na text: „Na ústnom pojednávaní vlastníak prehlásil do zápisnice, že náhradné pozemky par. 375/1 diel 1 a 2 nikdy neprebral do poľnohospodárskeho užívania.“, avšak v tomto prípade nejde o záver príslušného štátneho orgánu, ale iba uvedenie tvrdenia žalobcu v danom konaní v odôvodnení rozhodnutia. Uvedené rozhodnutie tak nepodporuje tvrdenia žalobcu, bolo vydané až po rozhodnom období, za ktoré žalobca uplatňuje bezdôvodné obohatenie, a preto nebolo pre rozhodnutie v predmetnom spore relevantné.

Z námietky odvolateľa „o neodstránení jeho námietky o neprípustí úr. listiny P.ú. Hlohovec 14.4.99, ktorá je overená 2x notármi, o riadnom pripnutí s por. číslom na str. 60, ale je uložená v obálke, mnoho nasvedčia i stanoviská or. činným v trestnom konaní a minis. spravodlivosti, kam žalobca námietky zaslal, keďže ide o kópiu z neexistujúceho originálu, za čo notárka Vorelová - Hlohovec, čelí trestným oznámeniam žalobcu, Kraj. P. Trnava.“, nebolo zrejme v čom by malo spočívať pochybenie súdu pri žurnalizovaní úradne overenej fotokópie rozhodnutia (Rozhodnutie Okresného úradu v Hlohovci, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, zo 14.4.1999 č.s. 99/01768), založenej v prílohovej obálke na č.l. 60 spisu.

Podľa § 174 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, v znení neskorších predpisov, ak nie je ďalej ustanovené inak, súdny spis od jeho založenia obsahuje a) zoznam trov konania, b) zoznam pripojených spisov, c) spisový prehľad, d) každé podanie, na základe ktorého možno začať konanie pred súdom, e) potvrdenie o prijatí podania a f) prílohovú obálku.

Podľa § 180 ods. 1, 3 a 4 ostatne uvedenej Vyhlášky: (1) Do prílohovej obálky sa zakladajú prílohy podaní predložené účastníkmi konania, ktoré sa po skončení konania vracajú. Týmito prílohami sa rozumejú originály alebo úradne overené kópie listinných dôkazov, najmä sobášny list, rodný list. (3) Ak je príloha podľa odseku 1 predložená spolu s podaním podľa § 178, prílohová obálka sa založí do súdneho spisu za potvrdenie o prijatí podania a označí sa nasledujúcim číslom listu. Ak je príloha podľa odseku 1 predložená dodatočne v priebehu konania, založí sa prílohová obálka ako ďalšie pokračovanie súdneho spisu a označí sa nasledujúcim číslom listu. V súdnom spise môže byť založená len jedna prílohová obálka. (4) Prílohová obálka má formát podľa potreby. Na prílohovej obálke sa uvedie spisová značka veci, ako aj údaje o tom, aké listiny obsahuje, kto a kedy ich súdu predložil.

V danom prípade ide o prílohu (úradne overenú kópiu listinného dôkazu - Rozhodnutia Okresného úradu v Hlohovci, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, zo 14.4.1999 č.s. 99/01768) podania žalovaného z 25.9.2013 zn. Zaslanie rozhodnutia Okresného úradu v Hlohovci vo veci vykonania urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom (dočasné usporiadanie), založenú v súlade s cit. ustanoveniami do prílohovej obálky na č.l. 60 spisu, na ktorej je uvedená spisová značka veci, aj údaje o tom, aké listiny obsahuje a kto ich súdu predložil. Uvedenú námietku preto odvolací súd považoval za nedôvodnú.

Tvrdenia odvolateľa o podaní žaloby na žalovaného za marenie spravodlivosti a pohrdanie súdom, predkladaním sfalšovaných listín a ich pozmeňovanie, kde bude daná sudkyňa ako hlavný svedok objasňovať dané skutočnosti, a tvrdenie, že notárka Vorelová čelí trestným oznámeniam žalobcu na Krajskej prokuratúre v Trnave, boli bez právneho významu, nakoľko podanie žaloby alebo trestného oznámenia samo osebe nepreukazuje tvrdenia žalobcu.

Námietka odvolateľa o opomenutí doplnenia žaloby o ďalších 6 rokov taktiež nebola dôvodnou, nakoľko z obsahu spisu sa nepodáva, že by žalobca navrhol počas konania pred súdom prvej inštancie zmenu žaloby jej rozšírením.

Relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcej náležitosti odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody bolo možné rozšíriť (meniť) len do uplynutia odvolacej lehoty, po jej uplynutí už uvádzanie nových dôvodov zákon nepripúšťa.

V zmysle § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní nemohol prihliadnuť na také dôvody a dôkazy, ktoré žalobcom boli uplatnené až po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Uplynutím lehoty na odvolanie totiž možnosť odvolateľa dopĺňať dôvody odvolania zaniká.

Ak sa odvolací súd v odôvodnení tohto jeho rozsudku nezaoberal konkrétnou námietkou sporovej strany, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie v danej veci za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Odvolací súd mal rovnako ako súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom Pozemkov, žalovaný v Rozhodnom období Pozemky užíval, nakoľko sú súčasťou areálu družstva žalovaného, žalovaný žalobcovi za užívanie Pozemkov v Rozhodnom období nezaplatil, medzi stranami nedošlo k uzavretiu nájmovej alebo inej zmluvy, ktorou by boli upravené práva a povinnosti strán v súvislosti s užívaním Pozemkov.

Pokiaľ ide o parcely č. 280/1, 281/1, 282/1 a 283/1 mal za preukázané, že Rozhodnutím boli pridelené žalobcovi náhradné pozemky do užívania za parc. č. 280/1, 281/1, 282/1 a 283/1 (v Rozhodnutí označené ako parc. č. 280, 281, 282 a 283), na strane žalovaného preto vo vzťahu k užívaniu uvedených parciel nemohol vzniknúť majetkový prospech, ktorého by sa s úspechom mohol žalobca domáhať formou vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko ako ekvivalent vo forme náhradných pozemkov, bola už žalobcovi poskytnutá náhrada, a preto bola v tejto časti žaloba dôvodne súdom prvej inštancie zamietnutá.

Vo vzťahu k užívaniu parc. č. 285/1 dospel rovnako ako súd prvej inštancie k záveru, že žalobcovi patrilo nájomné tak, ako bolo dohodnuté s právnou predchodkyňou žalobcu, t. j. dohodnutá cena nájmu bola 728 Sk (24,17 eur) za 1 ha pôdy ročne, vychádzajúc z uvedeného pri prepočte ceny nájmu na 1 m² (0,002417 eur/m²), výmery pozemku (6.886 m²) a výšky spoluvlastníckeho podielu (3/140) ročné nájomné činilo 0,356 eur, za 2 roky Rozhodného obdobia 0,713 eur, zaokrúhlene 0,71 eur a iba do tejto výšky vo vzťahu k danej parcele bolo namieste žalobe vyhovieť.

Vo vzťahu k užívaniu parc. č. 286/1 bol tiež názoru, že pri určení výšky odplaty za užívanie uvedenej parcely v Rozhodnom období, ktorej bol žalobca oprávnený sa domáhať formou vydania bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, je potrebné vychádzať z ceny nájmu stanovenej Znaleckým posudkom č. 69/2019, v ktorom nájom znalec určil vo výške 0,292 eur/m²/rok. Vychádzajúc z uvedeného pri prepočte ceny nájmu na 1 m² (0,292 eur/m²), výmery pozemku (7.286 m²) a výšky spoluvlastníckeho podielu (6/144) dospel rovnako ako súd prvej inštancie k záveru, že ročné nájomné činilo 88,65 eur, za 2 roky Rozhodného obdobia 177,30 eur a súd prvej inštancie dôvodne vo vzťahu k danej parcele iba v tejto časti žalobe vyhovel.

Vo vzťahu k užívaniu parc. č. 278/1 obdobne ako v prípade parc. č. 285/1 súd prvej inštancie správne vychádzal z dohodnutej ceny nájmu, ktorá bola 49,80 eur za 1 ha pôdy ročne pri prepočte ceny nájmu na 1 m² (0,00498 eur/m²), výmery pozemku (833 m²) a výšky spoluvlastníckeho podielu dospel k správne záveru, že ročné nájomné činilo 0,40 eur, za 2 roky Rozhodného obdobia 0,80 eur a vo vzťahu k danej parcele iba v tejto časti bolo namieste žalobe vyhovieť.

Súd prvej inštancie teda správne zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 178,81 eur, ktorá pozostáva zo sumy 0,71 eur (za parc. č. 285/1), 177,30 eur (za parc. č. 286/1) a 0,80 eur (za parc. č. 278/1), ktorá predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného titulom nezaplatenej odplaty za užívanie parciel č. 285/1, 286/1 a 278/1 v rozsahu v akom žalobca výlučne vlastní spoluvlastnícke podiely na Pozemkoch. Nakoľko žalobca žalovaného pred podaním (žaloby) vyzval na úhradu nájmného, ako aj iné majetkoprávne vysporiadanie, čo žalovaný odmietol (nesúhlasil s požadovanou výškou nájmu), s úhradou sumy 178,81 eur bol žalovaný preukázateľne v omeškaní ku dňu spísania žaloby (2.3.2012), súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 178,81 eur od 3.3.2012 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti, čo do uplatneného bezdôvodného obohatenia ako aj prislúchajúceho prísľušenstva žalobu zamietol.

Vo vzťahu k závislým výrokom IV. až VI. o náhrade trov konania, znalečnom, jeho vyplatení z preddavku zloženého žalobcom a vrátení nespotrebovaného preddavku žalobcovi odvolateľ neuviedol žiadne odvolacie námietky, ktorými by spochybnil ich vecnú správnosť.

Odvolačný súd nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 191 CSP v súvislosti s hodnotením dôkazov, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikovaný právny predpis a daný právny vzťah správne právne posúdil. Súd prvej inštalcie svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil, odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu.

Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

Súd prvej inštalcie dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie v zamietajúcej časti veci samej; jeho zdôvodnenie ako celok spĺňa parametre zákona na odôvodnenie rozsudku, je v ňom totiž dostatočne vysvetlené z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal aj ako vec - zistený skutkový stav - právne posúdil.

Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

Skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcu neboli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštalcie a vecnú správnosť rozsudku v účinne odvolaním napadnutej časti, preto odvolanie žalobcu z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. Žalobca v odvolaní neprodukoval žiadne relevantné tvrdenia, s ktorými by sa nevysporiadal už súd prvej inštalcie. Všetky relevantné skutkové zistenia, vyplývajúce z obsahu spisu boli riadne uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštalcie, ktorý sa s podstatnými otázkami v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite vysporiadal.

Odvolačný súd riadiaci sa vyššie uvedenými úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštalcie preto rozsudok súdu prvej inštalcie v napadnutej zamietajúcej časti veci samej, v závislých častiach o náhrade trov konania, o znalečnom, jeho vyplatení z preddavku zloženého žalobcom a vrátení nespotrebovanej časti preddavku žalobcovi (výroky III. až VI. rozsudku) podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

16. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštalcie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Z dôvodu, že žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný (rozsudok v jeho zamietajúcej časti veci samej bol potvrdený a čiastočné odmietnutie odvolania posudzované analogicky ako zastavenie odvolacieho konania zavinil žalobca podaním odvolania voči rozsudku v časti zastavujúcej čiastočne konanie a vo vyhovujúcej časti veci samej bez subjektívneho oprávnenia na podanie odvolania), podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP mu vznikol nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, z ktorého dôvodu odvolací súd žalovanému proti žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keďže nevidel v predmetnom spore žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočné nepriznanie náhrady trov konania (§ 257 CSP).

17. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)